

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej **KOMUNIKAT PRASOWY nr 40/19**

Luksemburg, 26 marca 2019 r.

Wyroki w sprawach C-377/16, Hiszpania / Parlament
i C-621/16 P, Komisja / Włochy

W ramach procedur selekcyjnych dotyczących personelu instytucji Unii odmienne traktowanie ze względu na język nie jest, co do zasady, dopuszczalne

Takie odmienne traktowanie jest jednak dopuszczalne, gdy odpowiada faktycznym potrzebom służby, jest proporcjonalne do tych potrzeb oraz uzasadnione jasnymi, obiektywnymi i przewidywalnymi kryteriami

W sprawie C-377/16 Hiszpania wniosła do Trybunału Sprawiedliwości o stwierdzenie nieważności, z powodu dyskryminacji ze względu na język, zaproszenia do składania kandydatur przyjętego przez Parlament Europejski w 2016 r. w celu utworzenia bazy danych kandydatów, którzy obejmą stanowiska kierowców. Formularz zgłoszeniowy był dostępny jedynie w językach angielskim, francuskim i niemieckim. Kandydaci powinni byli posiadać, poza pogłębioną znajomością jednego z 24 języków urzędowych Unii jako „języka 1” procedury selekcyjnej, zadowalającą znajomość języka angielskiego, francuskiego lub niemieckiego jako „języka 2”. Parlament uzasadnił to ograniczenie wyboru „języka 2” „intereseм służby, który wymaga od nowo przyjętych pracowników natychmiastowej operacyjności i umiejętności skutecznego porozumiewania się w codziennej pracy”, a także okolicznością, że te trzy języki są najczęściej używane w tej instytucji.

W sprawie C-621/16 P Komisja wniosła odwołanie do Trybunału, żądając uchylenia wyroku Sądu Unii Europejskiej¹, w którym Sąd, po rozpatrzeniu złożonej przez Włochy skargi, stwierdził nieważność dwóch ogłoszeń o konkursach otwartych Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO)² ze względu na niezgodność z prawem ograniczenia wyboru „języka 2” konkursu do języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego oraz ograniczenie, do tych trzech języków, wyboru języka komunikacji między kandydatami a EPSO.

W dzisiejszych wyrokach Trybunał, w sprawie C-377/16, **stwierdził nieważność zaproszenia do składania kandydatur oraz bazy danych utworzonej na mocy tego zaproszenia**, a w sprawie C-621/16P – **oddalił odwołanie Komisji**.

Trybunał przypomniał³, że w regulaminie pracowniczym urzędników⁴ **zakazano wszelkiej dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na język**, uwzględniając, że **odmienne traktowanie ze względu na język może być dozwolone, gdy jest uzasadnione zgodnym z prawem celem w ramach ogólnego interesu polityki kadrowej**, takim jak **interes służby**, lub też **faktyczne potrzeby związane z funkcjami, jakie mają wykonywać zatrudnione osoby**. W tym względzie Trybunał podkreślił, że w ramach procedury selekcyjnej instytucje dysponują szerokimi uprawnieniami dyskrecyjnymi przy ocenie kwalifikacji i osiągnięć rozpatrywanych

¹ Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r., w sprawach [T-353/14](#) i [T-17/15](#), Włochy/Komisja.

² Ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/276/14 mające na celu utworzenie listy rezerwowej kandydatów, spośród których mogą być rekrutowani administratorzy (Dz.U. 2014, C 74 A, s. 4), i ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/294/14 mające na celu utworzenie listy rezerwowej administratorów w dziedzinie ochrony danych w biurze Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (Dz.U. 2014, C 391 A, s. 1).

³ Wyrok Trybunału z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie [C-566/10 P](#), Włochy/Komisja (zob. komunikat prasowy nr [153/12](#)).

⁴ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. 1968, L 56, s. 1), zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. (Dz.U. 2013, L 287, s. 15).

kandydatów. Jednakże instytucje powinny zapewnić nie tylko, by wszelkie odmienne traktowanie ze względu na język **odpowiadało interesowi służby i było proporcjonalne do niego**, lecz także uzasadnić takie odmienne traktowanie za pomocą **jasnych, obiektywnych i przewidywalnych kryteriów** umożliwiających kandydatom zrozumienie jego przyczyn, a sądom Unii kontrolę jego zgodności z prawem.

W odniesieniu do sprawy C-377/16 Trybunał wskazał, że wobec braku jakiegokolwiek wskazania dotyczącego okoliczności, że **formularz zgłoszeniowy, dostępny jedynie w językach angielskim, francuskim i niemieckim**, może zostać wypełniony w dowolnym języku urzędowym Unii, kandydaci mogli racjonalnie założyć, że formularz ten należy obligatoryjnie wypełnić w jednym z tych trzech języków. Z powyższego wynika **odmienne traktowanie ze względu na język – co do zasady zakazane**. Parlament **nie wykazał zaś istnienia zgodnego z prawem celu w ramach interesu ogólnego**, mogącego uzasadnić takie odmienne traktowanie.

Następnie Trybunał wskazał, że **ograniczenie wyboru „języka 2” jedynie do języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego również stanowi odmienne traktowanie ze względu na język – co do zasady zakazane**. W przyjętym przez Parlament zaproszeniu do składania kandydatur **nie uzasadniono zaś tego ograniczenia** w odniesieniu do konkretnych potrzeb językowych związanych z funkcjami, jakie mają wykonywać zatrudnieni kierownicy. Trybunał podkreślił, że ani okoliczność, że kierownicy powinni wykonywać powierzone zadania w miastach francuskojęzycznych lub niemieckojęzycznych, ani okoliczność, że przewożone osoby posługują się najczęściej językiem angielskim, nie mogą uzasadnić ograniczenia wyboru „języka 2” jedynie do trzech wspomnianych języków. Parlament nie wykazał bowiem, dlaczego każdy z tych języków jest szczególnie użyteczny przy wykonywaniu wspomnianych funkcji, ani z jakiego powodu wybór ten nie mógł dotyczyć pozostałych języków urzędowych, które ewentualnie mogą być istotne dla takich stanowisk. Ponadto ze względu na to, że Parlament nie przyjął reguł wewnętrznych dotyczących szczegółowych warunków stosowania swojego systemu językowego, nie można twierdzić, że te trzy języki są bezsprzecznie językami najbardziej użytecznymi dla celów wszelkich funkcji wykonywanych w tej instytucji.

W odniesieniu do sprawy C-621/16 P Trybunał stwierdził przede wszystkim, że w ogłoszeniu o konkursie określono ramy normatywne dotyczące konkretnego konkursu. **Każde ogłoszenie o konkursie wywołuje zatem wiążące autonomiczne skutki prawne i może, w konsekwencji, stanowić odrębny przedmiot skargi**. Słusznie zatem Sąd orzekł o dopuszczalności skarg wniesionych przez Włochy.

Następnie Trybunał wskazał, że Sąd prawidłowo orzekł, iż **najwyższe kompetencje, wydajność i uczciwość kandydata są niezależne od znajomości języków**, ponieważ ta ostatnia stanowi środek mający na celu wykazanie tych pierwszych. W konsekwencji Sąd nie popełnił błędu stwierdzając, że cel związany z rekrutacją urzędników spełniających te najwyższe wymogi nie uzasadnia odmiennego traktowania ze względu na język. Ponadto Trybunał podkreślił, że Sąd słusznie rozpatrzył kwestię, czy istnieją „konkretne wskazówki” umożliwiające obiektywne wykazanie istnienia interesu służby uzasadniającego ograniczenie wyboru „języka 2” konkursu. Co więcej, Trybunał podkreślił, że Sąd nie zastąpił własną oceną oceny dokonanej przez EPSO, lecz słusznie ograniczył się do kontroli zasadności przedstawionego przez EPSO uzasadnienia ograniczenia wyboru „języka 2” konkursu.

Wreszcie Trybunał podkreślił, że o ile ogłoszenia o konkursie powinny zostać opublikowane w całości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* we wszystkich językach urzędowych Unii, o tyle **EPSO nie ma obowiązku komunikacji z kandydatem, w ramach konkursu, w swobodnie wybranym przez niego języku**. Jednakże ograniczenie wyboru języka komunikacji między kandydatami a EPSO do ograniczonej liczby języków urzędowych wskazanych przez EPSO powinno być uzasadnione. W niniejszym zaś wypadku EPSO **nie przedstawiło żadnego takiego uzasadnienia**.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału

Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny tekst wyroków ([C-377/16](#) i [C-621/16 P](#)) jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793